Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka ave, Chatsworth, CA 91311
The United States of America

Representative (correspondence address):
Attorney Rokas Rudzinskas,
A.Mickevičiaus st 14-2,
Vilnius rokas@rlaw.lt

To: Dalia Grybauskaitė,
President of the Republic of Lithuania
S. Daukanto a. 3, Vilnius 01122

Your Excellency,

I, Rokas Rudzinskas, Attorney-at-Law, and Mr. Grant Arthur Gochin, pers. code: 36311021360, address: 10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311, USA, (hereinafter – the Declarant) concluded the Legal Services and Representation Contract on August 11, 2016, on the basis of which the Attorney was authorized to represent the Client at the State and other institutions, establishments and organizations, to submit requests, receive requested documents and maintain legal communication with the third parties.

We send you the present letter in order to draw your attention to the actions of the Genocide and Resistance Research Centre of Lithuania and those of its Director General, Ms. T. Burauskaitė. The Center is a State institution, and its head is appointed and dismissed by the Parliament (Seimas) on the suggestion by the Prime Minister.

Articles 2, 4, 5 and 6 of the Law on the the Genocide and Resistance Research Centre of Lithuania stipulate that the Center is a State institution, which conducts the research of all the manifestations of genocide, other crimes against humanity and war crimes, <...> initiates the *legal assessment* of the genocide organizers and its perpetrators. One of the aims of the Center is to recreate the historic truth and justice. In line with this aim, the Center:

a) *establishes the State policy* of research of the genocide conducted by the occupant regimes and the resistance to such regimes*: determines the research methods* and directions <...> coordinates the research in this area conducted by all other institutions.

1. *Publishes scientific, informational, analytical material,* and publications on the genocide against the residents of Lithuania and the resistance against the occupant regimes.

The Declarant has addressed the Center on a number of occasions in writing with requests to explain why the Center and its Director General present erroneous definition of the genocide and interpret historic facts in contrast to the Law of the United Nations, when they publish official conclusions on the activities of individuals during World War II. We have not received an objective response from the Center on the issue. In the attached

response of the Center of 10.04.2017, the Director General of the Center, Ms. T. Burauskaitė, presents the only argument that "a fully objective explanation of historic facts is not possible". A short response is accompanied by a 6-page long non-systemic list of historic sources (books and publications).

We wish hereby to draw your attention that the problem in question is not the interpretation of historic events, but the approach to the behavior of their participants in accordance with the principals set forth in international legal acts. Lithuania is a signatory to the UN Convention of December 9, 1948, "Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide", where Articles 2-4 stipulate that: Article 2…genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, as such: (a) Killing members of the group; <...> (c) *Deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part.* Article 3: The following acts shall be punishable: a) Genocide <...> (c) Direct and public incitement to commit genocide;, <...> (e) Complicity in genocide. Article 4: Persons committing genocide or any of the other acts enumerated in Article 3 shall be punished, whether they are constitutionally responsible rulers, *public officials* or private individuals.

Lithuania is a signatory to the Nuremberg Charter of the International Military Tribunal of 1945, where Article 6 states an analogous legal assessment of the crime of genocide and its participants. Additionally, Article 8 of the Charter states, "*holding an official position was no defense to war crimes*. Obedience to orders could only be considered in mitigation of punishment if the Tribunal determined that justice so required."

In the court practice, the stipulations of the abovementioned Convention are explained as follows: "if a collaborator knew or had to know about the purpose of the participant to destroy a part of the group, such an individual shall be accused as a collaborator in the acts of genocide despite of him not having genocidal intentions himself" *(the United Nations Criminal Tribunal in Ruanda, Case No ICTR-96-4, prg. 540-541).*

The Center's conclusions on the activities of K. Škirpa and J. Noreika during World War II distort the definition of the crime of genocide participants as recognized by the international Law. The Center in its official conclusions assesses the individuals only in the aspect of a direct executor of genocide, and explains the circle of the genocide participants narrowly, i.e. identifies only whether an individual was shooting the people of Jewish nationality or not. The Center clearly underlines such a position. The Center ignores the remaining punishable actions, namely, a) deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part ; b) direct and public incitement to commit genocide; c) complicity in genocide. The Center does not assess the behavior of individuals by these legal aspects, while these indicated aspects also are included in the definition of genocide as stipulated by the UN Convention.

The Center's conclusion[1] on the order by J. Noreika to establish Jewish Ghetto in Šiauliai and the orders on the expropriation of the Jewish property in Siauliai district states that **"in historiography, the isolation of the Jews and their mass killings are not treated as two identical acts".** The Center states that "the ghettoizing of the Jews <...> provided the Nazis with the possibility to move to the destruction of the Jews, i. e. to destroy them as an undesirable race; however, there is no knowledge about J.Noreika's relation to the organization of or his participation in the mass murder of the Jews". The Center's conclusions ignore the abovementioned criminal orders by J.Noreika and do not assess his activities in the aspect of participation in the genocide against the Jewish people and in the aspect of collaboration in the genocide executed in Siauliai district *(Articles 2 C and 3 E of the Convention).*

The Center's conclusion[2] on the activities of K.Škirpa does not present the assessment of the anti-Semitic propaganda by K.Škirpa, and restricts itself only to the reference to the quote of the historian L. Truska[3], which says that "*LAF proclamations were one of the reasons why a part of Lithuanians collaborated with the Nazis in executing their criminal orders in the summer of 1941*"; however, the Center's conclusion does not analyze this aspect and only generally says that *"the activities of LAF organization headed by K.Skirpa had some anti-Semitic manifestations''* K. Škirpa's activity is not assessed in the aspect of Article 3 of the Convention, i. e. "Direct and public incitement to commit genocide", and in the aspects of Article 2, prg. C, Article 3, prg. E of the Convention, i. e. "Complicity in genocide".

The objective assessment of the conclusions on the activities of the individuals shows that the Director General of the Center treats the facts in a partisan way, is not explicit on uncomfortable facts and evidence, and does not assess the complicity in genocide and incitement to commit genocide as criminal acts against humanity.

In accordance with presently published and known conclusions, only those who were direct organizers and participants are considered by the Center as the participants in the genocide crimes. This way of the establishment of the state policy in the area of historic research and the publication of *relevant* research conclusions by the Center actually violates the assessment criteria of legally defined genocide crime as stipulated by the 1945 Nuremberg Charter of the International Military Tribunal and by the 1948 United Nations Convention. The narrow treatment of the genocide crime definition contradicts the Charter and the Convention. Thus, by presenting such official historic conclusions, the State institution violates the obligations of the State of Lithuania to the Convention signatories in accordance with the Law of the United Nations.

The Genocide and Resistance Research Centre is a State institution, which, by conducting historic research and publishing its conclusions, **establishes the position of the State, the opinion of citizens and institutions on the genocide against the Lithuanian and Jewish nations.** The assessment of the behavior of the historic participants shall be objective and based on the principals stipulated by the Law and international agreements.

The indicated actions by Ms. T.Burauskaitė constitute reassessment of the Holocaust-related events and genocide negation. Such actions violate obligations of Lithuania in accordance with the UN Conventions and go beyond the boundaries of the freedom of self-expression established for the GRRC.

[1] http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510 noreika pazymaOl .pdf

[2] http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510 skirpa_pazyma01 .pdf

[3] L. Truska, V. Vareikis, Holokausto prielaidos: antisemitizmas Lietuvoje, Vilnius, 2004, p. 86-92

We believe that the presented problem is an acute one and needs a special attention of the President. Consequently, we kindly ask the President to take any actions at her disposal so that the treatment of genocide at the official level in Lithuania includes the definition of the crime and its participants as they are defined in the international agreements.

ADDENDA:

1. Response of the Genocide and Resistance Research Centre of Lithuania of 10.04.2017.
2. Copy of Representation Agreement.

Sincerely Yours,

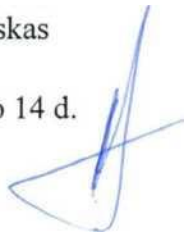
Mr. Grant Arthur Gochin's representative

Rokas Rudzinskas, Attorney

Vilnius, November 14, 2017.

Advokatas Rokas Rudzinskas

Vilnius, 2017 m. lapkričio 14 d.

RUDZINSKAS
— & PARTNERIAI —

Grant Arthur Gochin
10900 Winnetka ave, Chatsworth, CA 91311
Jungtinės Amerikos Valstijos

Atstovas (adresas korespondencijai):
Advokatas Rokas Rudzinskas
A.Mickevičiaus g. 14 – 2, Vilnius
rokas@rlaw.lt

Lietuvos Respublikos Prezidentei
Daliai Grybauskaitei
S. Daukanto a. 3, Vilnius 01122

Jūsų Ekselencija,

Advokatas Rokas Rudzinskas ir Grant Arthur Gochin, asmens kodas: 36311021360, adresas: 10900 Winnetka Ave, Chatsworth, CA 91311, JAV (toliau tekste – Pareiškėjas) 2016 m. rugpjūčio 11 d. sudarė teisinių paslaugų ir atstovavimo sutartis, kurių pagrindu advokatui buvo pavesta atstovauti Klientą valstybės ir kitose institucijose, įmonėse, įstaigose, organizacijose, teikti prašymus, gauti reikalaujamus dokumentus bei palaikyti teisinius ryšius su trečiosiomis šalimis.

Rašome Jums siekdami atkreipti dėmesį į Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centro ir jo vadovės T.Burauskaitės veiksmus. Centras yra biudžetinė įstaiga, jos vadovą Ministro Pirmininko teikimu skiria ir atleidžia Seimas.

Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro Įstatymo, 2, 4, 5, 6 str. numato, kad Centras yra valstybės įstaiga, tirianti visas genocido bei kitų nusikaltimų žmoniškumui ir karo nusikaltimų apraiškas, <...> inicijuojanti genocido organizatorių ir vykdytojų *teisinį įvertinimą*. Vienas iš Centro uždavinių - istorinės tiesos ir teisingumo atkūrimas, tuo tikslu Centras:

a) *formuoja* okupacinių režimų vykdyto genocido ir pasipriešinimo šiems režimams tyrimų *valstybės politiką: nustato tyrimų metodiką* ir kryptis <...> koordinuoja visų kitų institucijų vykdomus šios srities tyrimus.

1. *skelbia mokslinę, informacinę, analitinę medžiagą,* leidžia leidinius apie Lietuvos gyventojų genocidą ir pasipriešinimą okupaciniams režimams.

Pareiškėjas ne kartą kreipėsi į Centrą raštu, prašydamas paaiškinti, kodėl Centras ir jo vadovė skelbdama oficialias išvadas dėl asmenų veiklos antro pasaulinio karo metais, pateikia ydingą

genocido nusikaltimo sąvokos aiškinimą ir istorinius faktus interpretuoja priešingai Jungtinių Tautų teisei. Objektyvaus atsakymo iš centro šiuo klausimu nėra gauta. Pridedamame 2017-04-10 centro atsakyme, atsiliepiama vieninteliu argumentu, centro vadovė T.Burauskaitė nurodo, kad "visiškai objektyvus istorijos faktų aiškinimas nėra galimas". Kartu su glaustu atsakymu pateikiamas ilgas, 6 lapus apimantis, nesusistemintas istorinių šaltinių (knygų ir publikacijų) sąrašas.

Norime atkreipti Jūsų dėmesį, kad keliama problema yra ne istorinių įvykių interpretavimas, o jų dalyvių elgesio traktavimas pagal tarptautiniuose teisės aktuose nustatytus principus. Lietuva yra dalyvė 1948 m. gruodžio 9 d. konvencijos „Dėl kelio užkirtimo genocido nusikaltimui ir nubaudimo už jį", kurios, 2 - 4 straipsniai numato, kad: Genocidu laikoma veikla, kuria siekiama visiškai ar iš dalies sunaikinti kokią nors nacionalinę, etninę, rasinę ar religinę grupę, būtent: *tos grupės narių žudymas*; <...> *tyčinis sudarymas tai grupei tokių gyvenimo sąlygų, kuriomis apgalvotai siekiama fiziškai sunaikinti ją visą ar jos dalį (2 str. C);* Baustina veika yra: a) genocidas <...> c) *tiesioginis ir viešas kurstymas vykdyti genocidą*; <...> e) *bendrininkavimas vykdant genocidą.* Asmenys, vykdantys genocidą ar kokią nors kitą 3 straipsnyje nurodytą veiką, yra baudžiami nepaisant to, ar jie yra pagal konstituciją atsakingi valstybės vadovai, *pareigūnai* ar privatūs asmenys (4 str.).

Lietuva yra dalyvė sutarties dėl 1945 m. Niurnbergo tribunolo statuto patvirtinimo, kurio 6 straipsnyje yra pateikiamas analogiškas genocido nusikaltimo ir jo dalyvių teisinis vertinimas. Statuto 8 straipsnis papildomai nurodo, jog *„faktas, kad kaltinamasis veikė sutinkamai su Vyriausybės ar jo viršininko įsakymu, neturi atleisti jo nuo atsakomybės,* bet į tai gali būti atsižvelgiama svarstant bausmės sušvelninimo klausimą, jei Tribunolas nuspręs, kad to reikalauja teisingumas".

Teismų praktikoje nurodytos konvencijos nuostatos aiškinamos taip: "jeigu bendrininkas žinojo arba turėjo žinoti apie vykdytojo turimą tikslą sunaikinti dalį grupės, tai jis bus kaltinamas kaip bendrininkas genocido veikoje, nors pats ir neturėjo genocidinio ketinimo" (*Jungtinių Tautų Baudžiamasis Tribunolas Ruandoje, Bylos Nr. ICTR-96-4, par. 540-541).*

Centras savo išvadose dėl K.Škirpos ir J.Noreikos veiklos antro pasaulinio karo metais iškreipia tarptautinėje teisėje pripažįstamą genocido nusikaltimo dalyvių sąvoką. Centras oficialiose išvadose asmenis vertina tik tiesioginiu genocido vykdytojo aspektu ir genocido dalyvių ratą aiškina siaurai t.y. nustatinėja tiktai ar asmuo šaudė ar nešaudė žydų tautybės asmenis. Ir tokią savo poziciją aiškiai pabrėžia. Centras ignoruoja likusias baustinas veikas, o tiksliau: a) sudarymą gyvenimo sąlygų, kuriomis apgalvotai siekiama fiziškai sunaikinti visą žmonių grupę ar jos dalį ; b) tiesioginį ir viešas kurstymą vykdyti genocidą; c) bendrininkavimą vykdant genocidą. Šiais teisiniais aspektais centras asmenų elgesio nevertina, nors nurodytos veikos taip pat apima genocido nusikaltimo sąvoką, nustatytą JT konvencijoje.

Centro išvadoje[1] dėl J. Noreikos įsakymo suformuoti žydų getą Šiauliuose ir įsakymų dėl Šiaulių apskrities žydų turto nusavinimo yra teigiama, kad "**istoriografijoje žydų izoliavimas ir masinės žudynės nėra vertinamos kaip du tapatūs dalykai".** Centras nurodo, kad, "žydų suvarymas į getus <...> teikė naciams galimybę pereiti prie žydų žudymo, t.y. juos sunaikinti kaip nepageidaujamą rase", tačiau nėra žinių apie tai, kad J.Noreika buvo susijęs su žydų masinių žudynių organizavimu ar vykdymu". Centras išvadoje ignoruoja aukščiau minėtus nusikalstamus J.Noreikos įsakymus ir jo veiklos nevertina prisidėjimo prie žydų tautos genocido aspektu ir bendrininkavimo aspektu vykdant genocidą Šiaulių apskrityje *(Konvencijos 2 C str., 3 E str.).*

Centro išvadoje [2]dėl K.Škirpos veiklos centras nepateikia K.Škirpos antisemitinės propagandos vertinimo, apsiriboja istoriko L Trusko[3] citata teigiančia, kad "*LAF atsišaukimai buvo viena iš priežasčių, kodėl 1941 m. vasarą dalis lietuvių prisidėjo prie nacių nusikalstamų įsakymų vykdymo*", tačiau išvadoje šio aspekto nenagrinėja ir tik apibendrinamai nurodo, kad "*K. Škirpos vadovaujamos LAF organizacijos veikloje būta ir antisemitizmo apraiškų.*" K. Škirpos veikla nėra vertinama Konvencijos 3 C str. aspektu "tiesioginis ir viešas kurstymas vykdyti genocidą", konvencijos *2 C str., 3 E str. aspektu* "prisidėjimas ir bendrininkavimas vykdant genocidą".

Objektyviai vertinant išvadas dėl asmenybių veiklos, matyti, kad Centro vadovė istorinius faktus aiškina kryptingai, nepasisako dėl nepatogių faktų ir įrodymų, nevertina prisidėjimo prie genocido, bendrininkavimo ir genocido kurstymo kaip nusikalstamų veikų prieš žmogiškumą.

Pagal šiuo metu paskelbtas ir žinomas išvadas Centras genocido nusikaltimo dalyviais laiko tik tiesioginius organizatorius ir vykdytojus. Tokiu būdu formuodamas valstybės politiką istorinių tyrimų srityje ir skelbdamas *atitinkamas* tyrimų išvadas, centras pažeidžia genocido nusikaltimo sudėties vertinimo kriterijus, suformuotus Niurnbergo tribunolo statute ir 1948 m. Jungtinių tautų konvencijoje. Siaurinamas genocido nusikaltimo sąvokos aiškinimas prieštarauja statutui ir konvencijai. Tokiu būdu, teikdama oficialias istorines išvadas biudžetinė įstaiga pažeidžia Lietuvos valstybės įsipareigojimus konvencijos partneriams, pagal Jungtinių Tautų teisę.

Rezistencijos tyrimų centras yra valstybinė įstaiga, kuri atlikdama istorinius tyrimus ir viešindama išvadas, **formuoja valstybės poziciją, piliečių ir institucijų nuomonę apie Lietuvių ir Žydų tautos genocidą**. Istorinių dalyvių elgesio vertinimas turi būti objektyvus ir pagrįstas principais numatytais įstatymuose ir tarptautinėse sutartyse.

Nurodyti T. Burauskaitės veiksmai yra įvykių susijusių su Holokaustu persvarstymas ir genocido neigimas. Toks elgesys pažeidžia Lietuvos įsipareigojimus pagal JT Konvencijas ir peržengia EŽTT nubrėžtas saviraiškos laisvės ribas.

[1] http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_noreika_pazyma01.pdf
[2] http://genocid.lt/UserFiles/File/Pazymos/201510_skirpa_pazyma01.pdf
[3] L. Truska, V. Vareikis, Holokausto prielaidos: antisemitizmas Lietuvoje, Vilnius, 2004, p. 86–92

Manome, kad išdėstyta problema yra opi ir reikalaujanti išskirtinio Prezidentės dėmesio, todėl prašome
imtis Prezidentės galioje esančių priemonių, kad Lietuvoje aiškinant genocido sąvoką oficialiu lygiu, nusikaltimas ir jo dalyviai būtų apibrėžiami taip, kaip jie yra apibrėžti tarptautinėse sutartyse.

PRIDEDAMA:

1. 2017-04-10 Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimų centro atsakymas.
2. Atstovavimo sutarties nuorašas.

Pagarbiai,
Grant Arthur Gochin atstovas
Advokatas Rokas Rudzinskas

Vilnius, 2017 m. lapkričio 14 d.